

РУМОРНО КОМУНИЦИРАЊЕ И КОМУНИЦИРАЊЕ У ВЕЋИМ ДРУШТВЕНИМ ГРУПАМА

РУМОРНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Руморно комуницирање се налази између интерперсоналног комуницирања на једној страни и комуницирања у већим друштвеним групама и масовног комуницирања на другој.

- Размена улога емитера и реципијента унутар руморног комуницирања протеже се хоризонтално и увлачи у интеракцију непрестано растући број учесника.
- На тај начин порука која се преноси овим типом комуницирања прелази огромна пространства и обухвата велики број људи.

- Због поменутих карактеристика резултат руморног комуницирања подсећа на дејство масовног комуницирања.
- С друге стране, овај облик комуникационе праксе није масовно комуницирање с обзиром на чињеницу да се за пренос порука не употребљава ниједан медиј масовног комуницирања.

НАЗИВ

- Сам назив потиче од енглеске речи *rumor* у значењу „гласина“.
- Гласине се преносе изван институционалних, јавних и масовних комуникационих канала. Из тог разлога се према њиховој веродостојности гаји подозрење.

ДЕФИНИЦИЈА РУМОРНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- То је специфичан облик комуникационе праксе у којем се поруке дисеминирају интерперсоналним комуницирањем до неутврдивог броја припадника одређене социјалне заједнице.

РАЗЛИЧИТИ НАЗИВИ ЗА РУМОРНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Због наглашене дискретности интерперсоналних интеракција и формирања такозваних интерперсоналних комуникационих мрежа у преносу порука назива се различитим неформалним именима, као што су:

„ШАПТАЈУЋЕ КОМУНИЦИРАЊЕ“

„ КОМУНИЦИРАЊЕ ОД УХА ДО УХА“

„РАДИО МИЛЕВА“

КАРАКТЕРИСТИКЕ РУМОРНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Карактеристике руморног комуницирања су те да није познат субјект који је обликовао поруку, не зна се када је и како настала сама порука, није је могуће институционално контролисати, подложна је промени и није доступна свим припадницима одређене социјалне заједнице.

ГЛАСИНА

- Гласина је порука која се дисеминира руморним комуницирањем и изазива интересовање већине припадника одређене социјалне заједнице.
- Њена варијација у приватној сфери друштвеног живота људи јесте *трач*.

КОМУНИЦИРАЊЕ У ВЕЋИМ ДРУШТВЕНИМ ГРУПАМА

- Комуницирање у већим друштвеним групама назива се и:
- ГРУПНО КОМУНИЦИРАЊЕ или
- КОМУНИЦИРАЊЕ СА РАЗЛИЧИТИМ ПУБЛИКАМА.

УЧЕСНИЦИ ГРУПНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Субјекти комуницирања који се јављају у улози пошиљалаца порука су појединац или припадници неке примарне друштвене групе.
- Субјекти комуницирања који се јављају у улози прималаца порука су припадници специфичне друштвене групе – публике.
- Са комуниколошког становишта не комуницирају две или више група, већ појединци у социјалној улози представника или припадника групе.

ВИДОВИ ГРУПНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Постоје четири вида групног комуницирања:
 1. комуницирање екс-катедра,
 2. театарско комуницирање,
 3. комуницирање на тргу,
 4. комуницирање у арени.

КОМУНИЦИРАЊЕ ЕКС-КАТЕДРА

- Овај вид групног комуницирања дешава се:
 1. у образовању (у учионици, амфитеатру, лабораторији),
 2. политичком форуму (у парламенту, на партијској конвенцији, конгресу),
 3. током културно-уметничких догађаја (књижевно вече, трибина, изложба, концерти) и
 4. у светилиштима (проповеди, литургије, обреди).

ЕКС-КАТЕДРА

ТЕАТАРСКО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Заступљено је у позоришту, опери, балету и на естради.

КОМУНИЦИРАЊЕ НА ТРГУ

- Зборови,
митинзи и
слични јавни
скупови.

КОМУНИЦИРАЊЕ У АРЕНИ

- Спортске и циркуске приредбе.

ОСОБИНЕ ГРУПНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Углавном подразумева истовремену присутност субјеката комуницирања на истом простору.
- Може бити:
 1. непосредно,
 2. делимично посредно (мегафон, разгласни систем, видео бим) или
 3. потпуно посредно (интерна телевизија).

- Код потпуне посредности субјекти комуницирања могу бити просторно дислоцирани.
- Групно комуницирање показује одређене сличности са интерперсоналним и масовним комуницирањем, али и знатне разлике.

ОСОБИНЕ ГРУПНОГ КОМУНИЦИРАЊА КАО РАЗЛИКА У ОДНОСУ НА ИНТЕРПЕРСОНАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Јасна подела комуникационих улога на пошиљаоце и примаоце порука.
- Немогућност реципрочне изменљивости комуникационих улога међу свим субјектима комуницирања.
- Активнија позиција пошиљаоца у односу на примаоце порука.
- Суженије експресивне могућности у погледу коришћења броја и врсте симболских система за обликовање порука.

ОСОБИНЕ ГРУПНОГ КОМУНИЦИРАЊА КАО РАЗЛИКА У ОДНОСУ НА МАСОВНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Док је масовно комуницирање увек посредно, групно комуницирање се у великој мери прожима са интерперсоналним комуницирањем.
- Значајнији утицај прималаца на процес комуницирања тренутним појединачним или групним реаговањем на саопштене поруке.
- Богатији спектар симболских система којима се поруке обликују.

КОНТРОЛНА ПИТАЊА

1. Да ли су улоге пошиљаоца и примаоца изменљиве у руморном комуницирању? У ком правцу се преноси порука у руморном комуницирању?
2. Колики је број учесника у руморном комуницирању? На коликом простору се дешава?
3. Одакле потиче назив руморног комуницирања?
4. Дефинисати руморно комуницирање.
5. Који су различити називи за руморно комуницирање?
6. Које су то карактеристике руморног комуницирања?

7. Шта је то гласина?

8. Како се још назива комуницирање у већим друштвеним групама?

9. Ко су учесници групног комуницирања?

10. Који су видови групног комуницирања?

11. Какво може бити групно комуницирање у зависности од тога да ли се користи неки медиј или не?

12. По чему се групно комуницирање разликује од интерперсоналног?

13. По чему се групно комуницирање разликује од масовног?